

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 16 K — f
Fél évre . . . 8 K — f
Negyedre . . . 4 K — f
Egyes szám ára 30 f

HIRDETÉSEK
díjszabás szerint.

Nyiltér soronként 2 K.

ZALAMEGYE

ZALAVARMEGYEI HIRLAP

Politikai és társadalmi
hetilapMegjelenik minden
vasárnap.Szerkesztőség és
kiadóhivatal:ZALAEGERSZEG
Kölcsey-utca 3. sz.
TELEFONSZÁM 122.

Munkásmozgalmak egész Európában.

Az ántánt-államok nagy átalakulások előtt állanak. — Küszöbön a németausztriai tanácsköztársaság kikiáltása.

Az elmúlt hét újabb fényes győzelmeket hozott a magyar tanácsköztársaság rettenthetetlen proletárhadjerejének. Legutóbbi harcéri jelentésünk szerint az északi harctéren állandó harcok között

tervszerűen folytatjuk előnyomulásunkat,

melyeknek végső és már nem távoli célja a magyar tanácskormány területének az imperialista hordáktól való teljes megtisztítása. A megszállott területek szenvedéseinek, melyeket az idegen csapatok zsarolásain kívül a magukat magyaroknak nevező fehér huligánok terrorja is tetéz, nemsokára vége lesz már és testvéri szeretetben ölelkezik össze az egész magyarországi proletáriátus. A fehér ellenforradalmárok még néhány napig élvezhetik uralmukat a megszálló csapatok védelme alatt. Hogy ez az uralom milyen, ékesen igazolja egy Szegedről érkezett jelentés, mely szerint egy levitézlett ellenforradalmárokból alakult „antibolsevista bizottság” röpiratban kilátásba helyezte a rend és a termelés visszaállítását. Egy ottani napilap szerkesztője megkérdezte, hogy miképpen gondolják ezt biztosíthatni, mire a szerkesztőt csufolódásért 1000 korona pénzbírságra ítélték. A megszállott városokban általában lehetetlen közbiztonság van. Temesvárott napirenden vannak a rablótámadások.

A magyarországi vörös hadsereg előnyomulásával, mely ennek a tréfás uralomnak egyszer és mindenkorra véget fog vetni, párhuzamosan halad előre a hasonlíthatatlan orosz hadsereg is, melynek újabb hatalmas győzelmeiről Szamuely Tibor népbiztos elvtárs hozott haza híreket. De nemcsak területeket, hanem lelkeket is napról-napra diadalmasabban hódít magának az Eszme. A franciaországi sztrájk, melyre eleinte fitymálva néztek a „vezető körök”, most már általuk is elismerten veszedelmes arányokat öltött. Csak a külvárosokban

kétszázötvenezer párisi munkás szüntette be a munkát,

a közuti vasutak és az omnibusz alkalmazottjai, akik 5-ikén léptek sztrájkba. Ugyanezen nap estéjén látogatott ülést tartottak, melyen úgy határoztak, hogy a vasuti munkássággal együtt folytatják az akciót és

kikiáltják Párisban az általános sztrájkot.

A franciák politikája tehát, mely a sovinizmus unosuntig való cséplésével próbálta elvakítani a proletármilliókat, csufos kudarcot vallott és bukását nem kerülheti el. De nemcsak Franciaország félrevezetett proletáriátusa ébred napról-napra jobban öntudatra. Az olasz kapitalista kormány kerekéi is recsegnek-ropognak. Az

Avanti örömmel üdvözlö a szövetséges országokban csaknem egyszerre kitört sztrájkot és bejelenti, hogy

Az ántánt országában nagy átalakulások vannak készülöben.

A munkások egyértelműleg tiltakoznak az erőszakos béke ellen. Olaszországban hatvanötezerre, Belgiumban százhuszezerre becsülik a sztrájkolók számát. Az olasz szociálisták újabb felszólítást bocsátottak fel a proletáriátushoz, melyben azt mondják, hogy elérkezett az idő a monarchia megbuktatására és a proletárdiktatura kikiáltására.

Bécs sok nélkülözésen keresztülment lakossága is forrong. A négyorség létszáma elleni legutóbbi tüntetésen több ezer ember vonult fel az olasz fegyverszüneti bizottság háza elé. A tüntetők vörös lobogkat vittek, melyeknek felirásai

tanácsköztársaságot követeltek.

Más zászlókon ez a felirat volt: Éljen a magyar szovjet! Minden hatalmat a munkás-, katonai- és paraszttanácsoknak! Egy bécsi újságíró úgy jellemzi a helyzetet, mint egy vihar előtti félelmetes csöndet. Mindenki érzi, — írja, — hogy a tanácsköztársaság kikiáltása mindjobban közeledik. A védőrség tegnap tartott naggyűlésén már szó volt arról, hogy Németausztria kormányzatát a proletáriátus vegye át. Híresztelik azt is, hogy Kun Béla autón Bécsbe érkezett és megbeszéléseket folytatott dr. Adler Friggyessel, aki a tanácsköztársaság kikiáltása esetén a kormányzótanács elnöke lenne, diktatori hatalommal.

A kizsákmányolás rendjének ódon épülete omladozik már. Egy erős szélroham mindenütt porba fogja dönteni s ennek a viharnek neve: proletárdiktatura.

A helyzethez.

Az arcok ilyen forradalmi időkben napról-napra változnak. És pedig nem csak különböző egyének arcai, hanem ugyanazon egyén arca is.

Ma kiderül az egyik ábrázat, holnap beborul, a szerint mint reményteljes híreket kapott, vagy neki nem tetszőket.

Ebben a zavaros helyzetben jó lesz leszegezni azokat az igazságokat, a mik maradandók, a miket semmiféle változás már nem érinthet.

Megállapíthatjuk tehát, hogy győztünk. Az októberi forradalomban kivituk azt a minimumot, hogy nálunk, nélkülünk

rólunk nem határozhatnak. Már tudniillik nélkülünk munkások nélkül, akiket eddig minden számításból kizártak, a parlamentjüknek még csak feléje sem eresztettek. Az egész közügyet csak uri passzióknak tekintették, amelynek mi csak játéktárgyai vagyunk nem alanyai. Hát ennek az állapotnak örökre vége. Sorsunk ezután saját kezünkben van. Ezt már meg nem változtathatja semmi. Nem leszünk többé munkaeszközök, hanem alanyai a munkának, akiknek a munka eredményéhez joga van.

A márciusi forradalomban még kiderült rólunk, hogy mi vagyunk az egyetlen gerinces osztálya ennek az országnak, tehát az egyetlen államfentartó réteg. A többi osztály összetett kezekkel nézte a nagy összeomlást, jajgatott, sopánkodott, fordult fűhöz-fához, de cselekedni semmit sem tudott. Mi azonban képesek voltunk hadsereget teremteni semmiből, s győzni semmivel. Teremtettünk a semmiből valamit. Megmutattuk a kimerült világnak, hogy van itt erő és tettekkészség. Tettük pedig ezt a polgári osztályok teljes részvétlensége mellett, sőt antipátiájával szemben.

Erre az országra tehát jogot, s erre a jogra erkölcsi alapot szereztünk.

Ezt a jogot, ezt az erkölcsi alapot tehát el nem vitathatja tőlünk többé senki.

Ezek után már most mint győzők lehetünk igazságosak is. Mert az igazságosságra csak a győző van hivatva.

Lehetünk annyira igazságosak, hogy még magunkkal szemben is megmondhatjuk az igazságot.

Az igazság pedig az, hogy a polgári osztályok már elfeledték a történelmet, a kommunisták pedig még nem tanulták meg.

Az előbbiek hibája a nagyobb, mert a kommunisták még nem csináltak történetet, s így nem is tanulhatták meg.

A történelem pedig azt tanítja, hogy a győztes társadalmi osztály mindig kisorsoztatja egy részét a legyőzött fél felsőbb osztály jogainak.

Hát például a közlegelő, erdő, rét, malom 48 előtt mind a földesuré volt. A paraszt csak ennek engedélyével legeltethetett, fáézhathott, öröltethetett és a többi.

Ezeket a jogokat a 48-iki polgár forra-

dalom sok mással együtt, a mi a polgári jog akadály volt, eltörölte.

A kisajátítás tehát a történelmi fejlődés természetes folyamánya.

A kommunisták pedig elfelejtik azt, hogy a kisajátításnak mindig két módja volt.

Az egyik az orosz rendszer, vagyis a Keleti rendszer, a mi a kisajátítást minden kárpótlás, vagyis gyógytapsz nélkül, egyetlen kemény vágással végezte. A második nyugoti rendszer, a mely a kisajátítást kárpótlással vitte keresztül.

Igy volt ez 48-ban nálunk. Ezt találták helyes rendszernek az előbbeni emberek, s ez volt ama rendszer, a mi nagyobb zökkenés nélkül vitte át a társadalmat az egyik rendszerből a másikba.

A kárpótlás mellett való kisajátítás nem veszélyes a társadalomra. A mit a kisajátított kap, az csak pénz, a mi idővel mindig elértéktelenül a javak értéke mellett, a miket kisajátítottak.

48 után a jobbágy munka egyenértékét 17 és fél krajcárban állapították meg.

No, ugye de olcsón. Mégis a földesur is meg volt vele elégedve meg a jobbágy is.

Az tehát a kérdés, melyik kisajátítás rendszer a helyes.

A történelem tanúságait a kommunisták s a polgári osztályok egyaránt jó ha szem előtt tartják, mert a multat nem létezővé tenni, embereket egyszerre átalakítani nem lehet.

A bankjegyek bevonása.

Felszámol az Osztrák-Magyar Bank.

A magyar tanácsköztársaság kormányzótanácsa június 4. ülésén elhatározta, hogy miután az Osztrák-Magyar Bank szabadalma 1919. december 31-én lejár, az Osztrák-Magyar Bank jegyeinek fokozatos bevonását már most megkezdik. A tanácsköztársaság ezzel az elhatározással pénzügyi politikáját teljesen függetleníti a körülötte levő kapitalista és imperialista államoktól. Az Osztrák-Magyar Bank jegyeinek forgalmában az utóbbi időben beállott anarchia és a kék és fehér pénzek ellenforradalmi célzattal terjesztett okatlan megkülönböztetéséből származó üzérkedés sürgőssé teszi az Osztrák-Magyar Bank jegyeinek amugy is szükségessé vált kicserélését. A kormányzótanács rendelete értelmében első sorban az 50, 100, 1000 és 10000 koronás bankjegyek kerülnek ki a forgalomból. Ezek a bankjegyek 1919. június 30-án tul fizetésül nem használhatók, azonban bármely pénzintézetnél, vagy a postatakarékpénztár közvetítő helyeinél 1919. augusztus 31-ig minden levonás nélkül átcserelelhetők a forgalomban megmaradó és forgalomba kerülő új pénzre. A 10 és 20 koronás bankjegyek július 31-ig megmaradnak forgalomban és beváltásuk illetve átcserelelésük szintén további két hónapig, tehát szeptember 31-ig tart. Az Osztrák-Magyar Bank többi jegyei, tehát az 1, 2, 25 és 200 koronások december 31-ig maradnak forgalomban és 1920. február 28-ig cserélhetők át.

Az év végével tehát a magyar tanácsköztársaság területén csakis a magyar tanácsköztársaság pénzei lesznek forgalomképesek. Egyenlőre a postatakarékpénztár 5 koronás pénzjegyein kívül a 10 és 20 koronás pénzjegyek előkészítése van folyamatban, ezek a pénzjegyek már néhány héten belül forgalomba kerülnek.

Az új egységes pénzrendszer gátat fog vetni az utóbbi időben nagy mértékben lábrakapott visszaéléseknek és meg fogja szüntetni azt a teljesen érthetetlen és rendkívül sok nehézséget okozó anomáliát, hogy dacára annak, hogy a forgalomba hozott kisebb pénzjegyek mennyisége napról-napra több és a rendes szükségletet lényegesen meghaladja, mégis a kisebb bankjegyeket valósággal elrejtették: teaurálták.

Az Osztrák-Magyar Bank jegyeinek bevonásával az Osztrák-Magyar Bank szerepe a magyar tanácsköztársaság területén teljesen megszűnik és az év végével az Osztrák-Magyar Bank felszámol.

A városi munkás és katonatanács ülése

Döntés a borbélymunkások és munkaadók közötti konfliktus ügyében. — A városi alkalmazottak előlege. — Holló elvtárs szabadságolása. — Állásfoglalás a budapesti árfejhajtók ellen.

A zalaegerszegi városi munkás- és katonatanács pénteken este tartotta legutóbbi ülését a városháza nagytermében, Holló János elvtárs elnöke alatt.

Miután az elnöklő elvtárs az ülést megnyitotta, indítványára a tanács két hiányzó tagját jegyzőkönyvileg megrótták. Majd az elnöklő elvtárs bejelentette, hogy a borbélymunkások és munkaadók között konfliktus merült fel, melyet sem a szakszervezet, sem a párt nem tudott kellőképpen elintézni. Ő, mint az intézőbizottság elnöke, az elmúlt héten értekezletet hívott egybe, melyen kitünt, hogy a kollektív szerződést mindkét fél elfogadta és avval meg is van elégedve. Három segéd azonban, akiket

saját előadásuk szerint a bérmozgalom következtében bocsátottak el helyükről, jelenleg munka nélkül áll. Elnök elvtárs úgy intézkedett, hogy mind három elvtársat vegyék vissza régi munkahelyükre. E határozat ellen a munkaadók a munkástanácshoz felebbtek.

Ezután a munkástanács meghallgatta a munkanélküli borbélysegédek előadását, akik közül azonban csak egy állította azt, hogy őt a bérmozgalommal összefüggésben bocsátották el. Majd a munkaadók kiküldöttjei is előadtak panaszait s elsősorban avval érveltek, hogy üzleteik forgalma nem bírja meg a segédek ujjonnan megállapított magas fizetéseit. A két fél meghallgatása után a munkástanács vitát indított a kérdésről, melynek során Erdős, Vig, Fischer, Barát és más elvtársak szóáltak fel. Vig elvtárs az indítványozta, hogy kötelezze a munkástanács mindazon borbélymestereket, akiknél a munkanélküli segédek régebben alkalmazásban állottak, ez utóbbiak visszafogadására. Holló elvtárs evvel ellentétben kielégítő megoldásnak tartja, ha csak azt a mestert

kötelezik segédjének visszafogadására, aki azt bebizonyíthatólag a sztrájkmozgalomból kifolyólag bocsátotta el, míg a többi két munkanélkülinek elhelyezése nézete szerint nem tartozhatik a munkástanács feladatai közé. Viszont a mesterek, ha üzletük forgalma az ő személyes teljesítőképességüket felülmúlja, kénytelenek lesznek alkalmazottakat fogadni magukhoz. Hogy pedig az üzletek forgalma minden zavaró körülménytől mentesen megállapítható legyen indítványozza, hogy üzletek zárórája a munkaidővel azonosnak mondassék ki és délelőtt 8 órától 12 óráig, továbbá délután 3 órától 7-ig terjedjen. Erdős elvtárs ennek pótlásául azt is leszőgezni óhajtja, hogy a háznál való borotválás — betegség esetét kivéve — tilos, mert különben a mesterek a déli munkaszünet ideje alatt csaknem annyi vendéget szolgálnának ki, amennyinek kiszolgálására egyébként segédet lesznek kénytelenek alkalmazni.

A munkástanács hosszabb vita után Holló elvtárs indítványát fogadta el Erdős elvtárs pótlásával s a munkaidővel azonos záróra megállapítása mellett kötelezte Jálics borbélymestert a bérmozgalommal kapcsolatban elbocsátott alkalmazottjának visszafogadására.

Az elnöklő elvtárs ezután tolmácsolja a városi alkalmazottak azon kérelmét, hogy a tanácskormány által részükre a mult hónapban folyósított rendelt, júniusra azonban ismét letiltott 300 korona előleget nekik június 1-ére is utalják ki. Az előleg kiutalását a közalkalmazottak rendkívül nyomasztó anyagi helyzete indokolta teszi. A munkástanács úgy határozott, hogy a kért előleget folyósítani fogja, s ugyanezt dr. Gábor Ernő elvtárs indítványára a kórházi alkalmazottakat illetőleg is javasolta.

Holló elvtárs kérte a munkástanácsot, hogy miután a vármegyei tanácsot sürgősen összehívni nem tudja, neki ez utóbbinak nevében is háromheti szabadságot engedélyezzen és helyettesítésével egy másik elvtársat bizzon meg. A szabadságidőre a betegsegélyző pénztár ügykezelésének rendezése céljából van szüksége. Holló elvtárs kérelméhez Erdős, Gábor, Gangler, Vig, Hollósi, Varga és más elvtársak szólottak hozzá, elsősorban hangoztatva azt, hogy elnök elvtársat csak valóban nagy szükség esetén hajlandók nélkülözni az ügyek éléről. A munkástanács végül is úgy határozott, hogy Holló elvtársat két hétre szabadságolja. Helyettesítésével a szabadságolás időtartamára Vig elvtársat bizza meg a munkástanács.

Ezt követőleg Vig elvtárs azt az interpellációt intézte Erdős elvtárshoz, mint a kormányzótanács biztosához, hogy van-e tudomása egyes falusi munkástanácsok mindenképp megnyilvánuló elégedettségéről, melynek oka az, hogy a szocializált birtokok élére megkerdezésük nélkül álltanak termelési biztosokat. Rámutatott továbbá Vig elvtárs arra, hogy Budapestről állandóan több magánember tartózkodik a városban, akik minden elképzelhető élelmiszert összevásárolnak s a kívántnál is nagyobb összeget fizetnek értük, amivel az árakat türhetetlenül felhajtják. Vig elvtárs készségesen hajlandó alávetni magát a kormányzótanács azon rendeletének, hogy a Budapestre leendő élelmiszerszállításokat lehetőleg elősegítsék, ezt az árfejhajtó garázdalkodást azonban nem akarja összefont karokkal nézni. Ugyancsak türhetetlen állapot az, hogy az élelmiszereket hozó asszonyokat felelőtlen emberek a város határában megállítják s mindent összevásárolnak tőlük, hogy aztán drágább áron eladják.

A munkástanács a felszólalással kapcsolat-

ban utasította az intézőbizottságot, hogy a piac ügyét a lehető legrövidebb idő alatt rendezze. A községi munkástanácsok elégedetlenségére vonatkozó interpellációra Erdős elvtárs azt a feleletet adta, hogy Mihely Holló elvtárs szabadságideje lejár, haladéktalanul ki fog menni a járásokba, hogy személyesen győződjék meg a dolgok állásáról. A munkástanács a választ tudomásul vette.

Ezután Zsedenyi elvtárs tette szóvá a környékbeli gazdaságokban mutatkozó bajokat,

Mayer elvtárs pedig jelentette, hogy az élelmiszerek behozatala körül jelentkező visszaélések megállítására a járási vörös őrségből husz embert már is berendelt és szolgálatra beosztott. A munkástanács végül még néhány folyó ügyet intézett el, majd pedig, miután Vig elvtárs indítványára elhatározta, hogy a vasárnap-i összmunkás értekezleten testületileg meg fog jelenni, elnöklő elvtárs az ülést éjjeli fél 12 órakor berekesztette.

Meghiusított ellenforradalom.

Vörös hadseregünk néhány nap alatt rendet teremtett.

Az ellenforradalom dicstelen története az elmúlt hét folyamán ismét egy jelentős veszteséggel, egy csufos kudarccal gazdagodott. A magyar emigránsok, a nagyjából Ausztriába menekült mágnások és tányérnyalók még odakünn sem tudnak megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy Magyarországon, melyet lelketlen önzésükkel, telhetetlenségükkel és ostobaságukkal ők juttattak végső veszedelmbe, a dolgozók gyakoroljanak minden hatalmat, hogy az ősi latifundiumok országában a kizsákmányolás rendje mindörökké trónvesztett maradjon. Ezek az emberek, akik nagyon is jól tudják, hogy a dolgozók társadalmá, mely a világtörténelem legnagyobb erjedési folyamatából éppen mostanában alakul ki Magyarországon, kiközösítendő, kivetendő magából mindazokat, akiknek egész élete, minden idegszála a munkanélküli jövedelem talajában gyökeredezett s akik ezt a beléjük idegződött életfelfogást soha nem volnának képesek levetközni. Azon iparkodnak tehát, hogy alattomosan gáncsot vessenek a fejlődésnek és minden erejükkel késleltessék annak a kornak az eljövését, mely mindenki másnak igen, csak éppen nekik, a dologtalan heréknek nem biztosíthatja a megélhetést.

A külföldi emigránsok gyalázatos aknamunkájára vezethető vissza az elmúlt hétnak a Muravidéken lejátszódott eseményei is, melyek a nyílt ellenforradalom jellegét öltötték fel. Az ellenforradalom élén Kalecz Vilmos volt tartalékos hadnagy állott, aki a fajtájabeli embereket jellemző bátorsággal nyomban cserbenhagyta az általa felusztott gyülekező hadat, mielőtt a helyzet kissé kényelmetlenebbé kezdett válni. Az ellenforradalmároknak főfőszük Muraszombát volt, kényszerrel bírták rá csat-

lakozásra a vend lakosságot. Csak természetes, hogy az ily módon toborzott katonák számát a minden alávalóságára kapható burzsoa-csöcselék és a söpredék is gyarapította.

Az ily módon összeverődött fehér gárda azonban nem sokáig élvezhette a dicsőséget. Vörös hadseregünk éber figyelemmel kísérte az ellenforradalom mozgolódását és valóságos örömmel ragadta meg az alkalmat, mely a tanácskormány iránti rendíthetetlen hűségnek bebizonyítására kínálkozott. Vörös csapataink, amelyek Budapest és Zalaegerszeg elszánt proletárkatonáiból állottak, elsején reggel hatalmas lendületű, feltartóztatathatatlán támadást indítottak az ellenforradalom gyülekező bérnehada hada. A fehér gárdisták egyetlen pillanatra sem tudtak megállni futásukban. Harmadikán már Muraszombát is megtisztult az ellenforradalmároktól, akik rendetlen futással menekültek a vörös katonák megsemmisítő támadása előtt. A diadalmasan előnyomuló vörösök utja valóságos diadalmenet volt. Ajkukon a forradalmi proletáriátus vörös indulójával, dübörgő lépteikben a proletárfegyelem és proletáregység öntudatával: olyan volt ez a hadsereg, mintha legendákból kelt volna életre. Ahová lépett, ott szétfeszült a sötétség. Rövid négy nap és az ellenforradalom büzhödt lehellete nem fertőzte meg többé a Muravidék levegőjét.

Az Ausztria nyakán élősködő ellenforradalmár uszítóknak pedig ismét van min gondolkodniuk. Elgondolkozhatnak azon, hogy lesz-e még ember ezen a földön, aki alattomos uszításaiknak felül és rá engedi venni magát arra, hogy a dolgozók uralmával szemben az ingyenélők és kizsákmányolók hatalmát próbálja védelmezni.

„Áll még Buda, él az Isten, Rác nem uralkodik itten.”

A zalaegerszegi vasúti állomás felől a déli harctérre induló jókedvű katonák nótázásának hangjait hozza felénk a szél. A nótázásból kicsendül a refrén: „Áll még Buda, él az Isten, Rác nem uralkodik itten.”

Szóba ereszkedtem egy jókedvű barna fiúval, kérdezősködésekre elmondotta, hogy tizenhárom hónapot töltött az olasz fronton; az októberi forradalom leszerelése neki és társainak nem jelentett leszerelést, mert mint határvédelmi csapatok visszamaradtak és azóta különböző helyeken, de leginkább Zalamegyében, védik a magyar határt a jugoszlávok ellen.

Elmondta, hogy a zászlóalj többsége zalavármegyei fiú, parancsnokuk és a többi előljáróik is zalamegyeiek. A legutóbbi időben pihenőre hozta őket a hadvezetőség, de úgy fordult, hogy

pár napi pihenés után újból felállítja őket, hogy ismét szemben találja őket az ellenség.

Megkérdeztem azt is a vitétől, hogy miként hatott köztük a proletár diktatura híre: „Katonák vagyunk mi, kiknek előljárói parancsolnak, mi a rácok ellen védjük a magunk jó hazai földjét.

Ez a derék katona tizenhárom havi olasz fronton töltött szolgálat után, október óta védi a jó hazai földet és védi a magyarságot a külföldi imperializmus mindent felfalni akaró molochja ellen. Ő katona, ő nem politikus. Ő harcol, ő nem politizál.

Derék zalai parasztleányok! Bennetek hát több a magyar érzés, mint proletárdiktatura alatt megtépett társadalmi rendnek nálatoknál sokkal jobb helyzetben levő kegyeltjeiben van. Mert a nekik mindegy, ha ők nem uralkodhatnak itten, hát uralkodjon akár a rác, akár a pokol bármely fajzata, de ti jó kisbirtokos

vagy talán semmi nélküli parasztleányok azt kurjongatjátok, hogy: „él az Isten, Rác nem uralkodik itten.”

Szegény jó zalai parasztleány! Neked van igazad! Ne ereszd be a rácot, mert ha beeresztenéd, neked is épügy nyakadra ülne, mint a semmit hallani, semmit látni nem akaró tökéletes nyakára, csak hogy neked jobban fájna az, mint a kipróbált, nemzetes hazaffyaknak.

Meglátod, összefogva az ipari munkásokkal, sikerül megvédeni a tiedet, sikerül megvédeni tűzhelyedet s erős a hitem, hogy az ország kormányát intéző szociálista pártban ezideig kommunista prim hegedűt játszó vezérek is hangfogót fognak tenni a hurra és a szociálisták szólamai is belefognak szólni a koncertbe.

Előbb azonban mi is katonák legyünk, mint a zalai határvédelmi katonaságból vörös katonává lett parasztleány, ha majd kiverjük országunkból a külföldi imperialista csordát, azután lehet itthon is pár szavunk, azután reáértünk politizálni. De addig zengjen a fülünkben:

„Áll még Buda, él az Isten,
Rác ne uralkodjék itten.”

HIREK

Veszélyes kísérlet.

A város vezetősége úgy határozott, hogy az idén senki se szerezhessen be tüzelőanyagot, mert a jövő télre az egész várost a hatóság fogja ilyenell ellátni. Már össze is iratták a lakásokat és a tüzelőanyag szükségletet. Hogy aztán mi lesz velünk több gyermekes családokkal, azt a jó Isten tudja. Eddig az iskolában dideregtek gyermekeink, ezután didergethetnek otthon a lakásban is. Főzni pedig majd a lehelletünk mellett fogunk.

Isten mentsen, hogy a hatóság szándékának jöhiszeműségében kételkedjem. Emellett azonban megfagyhatunk, annyi vismajor jöhet közbe. Hónapokig tartó eső, fuvaros-, favágóhiány stb. Kérdelem, nem jobb-e a közönségre nézve, proletárra, mint a módosabbakra nézve, ha minél szabadabb teret nyitunk a fa- és szén-szükségletek beszerzésére? Hiszen ha Zalaegerszegnek — mondjuk — 3000 háztartásából ezernek vagy ezeröttszáznak lesz saját maga beszerzte tüzelőanyagja, akkor lesz kiktől elvenni, kölcsönkérni, elrekvírálni vagy megvenni való fölösleg. Azonban az egész várost hivatalból ellátni, az nagyon nagy és meddő fáradság, a közönségnek pedig siralmasan keserű segítség.

Nem kívánom felsorolni, hogy eddig is mennyi időt fecselelünk el a különböző köz-szükségleti cikkek beszerzésével; azután még a tűzifát is negyed- vagy nyolcadölenként kapjuk meg? Félnapig hajszoljuk az utalványt; félnapig könyörögünk a fuvarosnak s majd a favágónak. És most egy nyolcadöleért épügy kell egyet fordulni, mint egy félőleért, tehát fizetünk félőleért járó fuvar. Életünknek ez lesz a legkeserűbb része.

A múlt évben még volt valamelyes fakészlet. Sokan voltak, akikől még elrekvírálni is lehetett, mégis amerre nézünk, minden kerítés, a püspök majornál, lovardánál, erdőhivatalnál stb. mindenütt fel lett égetve. Mi lesz velünk az idén?

Engedjék meg elvtársak a fa és szén beszerzését, ezzel megmenekednek egy óriási gond és felelősségtől és megmentik a népet egy képtelen helyzettől. Szerezze be mindenki, aki tudja a fáját és augusztus 15-ig jelentse be mindenki a beszerzett készletét, hogy kalkulálni lehessen.

Egy aggódó.

Rendelet a toborzásokról. A hadügyi népbiztosságnak a napilapokban közzétett és a dunántúli szakszervezeti munkásságnak általános lajstromozására vonatkozó parancsa kapcsán a hadügyi népbiztosság által kiadott lajstromozás végrehajtásához utasításokat tartalmazó 10729. eln. 6. számú rendelet alapján elrendelem, hogy a győri katonai kerület területén mindenféle eddigi toborzás vagy sorozás azonnal beszüntetendő. Toborzó bizottságok egyelőre helyükön maradnak, eddigi anyagot rendezik és további intézkedéseket bevonultatásukra innen kapnak. Ezentul kizárólag csak a fenti rendeletben megállapított és a szakszervezeteknél eszközölni lajstromozás hajtandó végre. Jelen rendelet az eddigi sorozásokból kifolyó bevonulási kötelezettséget egyelőre nem érinti, de a lajstromozás megtörténtével ezen kötelezettség is megszűnik és a lajstromozásból eredő kötelezettségek lesznek érvényesek. Az eddigi helyenként elrendelt sorozásokból kifolyólag eszközölt kórházba utalások után folyamatban levő megállapítások és ügykötések, valamint esetleges felülvizsgálati eljárások a lajstromozásra való tekintettel, mindenütt azonnal beszüntetendők. A volt tisztokra vonatkozólag a hadügyi népbiztosságnak a napilapokban közzétett és dandár pöttestéknél folyamatban levő nyilvántartásba vételre vonatkozó rendelkezései és az annak kapcsán innen kiadandó kiegészítő intézkedések mérvadók. Tökésy, katonai állomás parancsnok.

— Néggyűlés. A Zalaegerszegi Szocialista párt folyó hó 8-án, vasárnap délelőtt 11 órakor a Főtéren nyilvános négygyűlést tart „Az általános politikai helyzet” napirenddel. Előadó Budapestről. Tömeges megjelenést kér a pártvezetőség.

— Eljegyzés. Weiss Gyula eljegyezte Beck Terikét Zalaegerszegen.

— Bezárták az iskolákat. Zalaegerszegen ma a gimnázium kivételével az összes iskolákat bezárták, a közoktatásügyi népbiztosság idevonatkozó országos érvényű rendelete értelmében.

— Nyilatkozat. A zalaegerszegi vörös őrség vasuti kirendeltsége annak közlésére kérte fel szerkesztőségünket, hogy a városban elterjedt azon híresztelés ellen, mintha a vasuti őrség a vasuti sztrájkot a legcsekélyebb mértékben is elősegítette, vagy támogatta volna, a legnagyobb felháborodással tiltakozik. A vasuti őrség épen ellenkezőleg mindent elkövetett, hogy az ellenforradalmi üzemeket magakadályozza és lehetetlenné tegye.

— Elveszett a jánkahegyi uton egy fényképezőgép. A becsületes megtaláló dr. Tompa Adolfnál adja át s ott 100 K jutalomban részesül.

— A forradalmi törvényszék ítéletei. A zalaegerszegi forradalmi törvényszék Steiner Adolf kereskedőt 25 koronás bankjegyek el nem fogadása miatt egy évi fogházra és 1000 kor. pénzbüntetésre ítélte, a fogházbüntetés végrehajtását azonban felfüggesztette. Ugyancsak elítélte a forradalmi törvényszék Böröndi Józsefnét és Böröndi Mariskát súlyos testisértés miatt 400—400 korona pénzbüntetésre, Takács Kálmánt a tanácsköztársaság képviselőinek gyalázása miatt 1000 korona pénzbüntetésre, Ferenc Jánost pedig hatósági közegek ellen elkövetett becsületsértés miatt 200 korona pénzbüntetésre. Kustánczi Nándort és Horváth Jánost az ellenük emelt vád és következményei alól fdlmentették.

Köszönet.

Mindazok, kik felejthetetlen férjem elhunyt alkalmából részvétellel fájdalommat enyhítették s temetésén résztvettek, fogadják ezton is hálás köszönetemet.

Özv. Császár Gáborné.

Jóhangu harmonium eladó.

Bővebbet Kossuth-utca 13. sz. alatt.

A föld

legjobb köz- és mezőgazdasági lap független agrárpolitikai folyóirat

A FÖLD bátor, aktuális, gyakorlati!

A FÖLD szemléje: a közgazdasági élet emelkedett szempontu, szellemes kritikusa.

A FÖLD rovatai: Növénytermelés, Kertészet, szőlészet, dohánytermelés, erdészet és faértékesítés, állat- és baromfitenyésztés, mezőgazdasági ipar, üzem, vegyészet, mérnök, jogélet. Kereskedelem és Tőzsde. Időjárás. Kérdés-felelet.

A FÖLD munkatársai: a szakirodalom és közélet százánál több vezető személye

A FÖLD előfizetési ára évi 48 korona.

A FÖLD kiadóhivatala: Budapest, IX. Ráday-u. 2. Kérjen mutatványszámot, 2 korona ellenében.

Halló! Halló!

Kinek van
használt

hanglemeze?

Régi vagy törött **hanglemezeket**, míg az anyaghiány tart, legmagasabb áron veszünk vagy cserélünk

W Á G N E R

országosan elismert elsőrendű magyar hangszer és beszélőgépek nagy-
áruháza

Budapest, József-körút 15. Flók: IX., Ráday-utca 18.
Beszélőgépek 1500 koronáig. Árjegyzék ingyen.

Sövénycsemetéket, gyümölcsfákat

és egyéb faiskolaterméket,
valamint magvakat ajánl:

Salamon Endre
Zalaegerszeg. Telefon 134.

Elfogadok mindenféle ruhaneműt
bármily színre festeni
és vegyileg tisztítani.

Toriszay József

kelme ruhafestő és vegytisztító
Zalaegerszeg, Kisfaludy-utca 10. sz.

6-52

Akác-csemetéket, gledicsia-
tölgy-, kőris-, fenyő-, stb. cseme-
téket, gyümölcs- és diszfákat,
gyümölcsvadoncokat, rózsákat
és egyéb virágokat ajánl:

Neumayr és Társa

faisholája, Zalaegerszegen.

Udvarok, kerék, sírok alakítása (be-
ülfetése) és gondozása elvállaltatik.

≡ TERNOLIT ASBESTPALÁVAL ≡
tetőfedési munkálatokat vállal
vidéken is bármily mennyiségben
FUCHS és GRÖSZ építkezési vállal-
kozó cég Zalaegerszeg, Csányi-u. 5.

